

eller teletjenester, jf. også bemærkningerne til de indledende definitionsbestemmelser om skillelinien mellem slutbrugere, herunder storkunder, og udbydere af telenet eller teletjenester. Det er dog en forudsætning, at udbud heraf sker til mere end én ekstern part (heri ikke medregnet et koncernforbundet selskab, et datterselskab, et moderselskab og lignende).

For så vidt angår leje af infrastrukturkapacitet, jf. § 40, stk. 2, med undtagelse af national roaming (§ 40, stk. 2, nr. 4), opretholdes umiddelbart den gældende samtrafikregulering. Det indebærer, at for så vidt angår leje og eventuel tilhørende sammenkobling af de i § 40, stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte samtrafikprodukter, er afgrænsningen af hvem, der kan kræve, at der indgås aftale herom, den samme som ovenfor nævnt.

For leje og eventuel tilhørende sammenkobling af faste kredsløb mellem nettermineringspunkter, jf. § 40, stk. 2, nr. 1, medfører umiddelbar opretholdelse af den gældende samtrafikregulering, at afgrænsning af hvem der kan kræve, at der indgås aftale herom, ikke er begrænset til udbydere af offentlige telenet eller teletjenester. Ud over udbydere af offentlige telenet eller teletjenester kan også slutbrugere, herunder storkunder, udbydere af informations- og indholdstjenester m.v. påberåbe sig adgang til leje af faste kredsløb i henhold til samtrafikreglerne i denne lovs afsnit IV samt regler fastsat i medfør heraf. Der er således adgang for alle til på ikke-diskriminerende vilkår at leje faste kredsløb med eventuel tilhørende sammenkobling, uanset hvad det lejede kredsløb anvendes til. Det vil imidlertid være hensigtsmæssigt at ændre denne regulering, såfremt der sker en ændring af den underliggende EU-regulering, der giver mulighed herfor. Se i den forbindelse bemærkningerne til lovforslagets § 19 om prisregulering af faste kredsløb som en del af prisreguleringen af forsyningspligtighederne og om mulighederne for en udskillelse af denne regulering fra samtrafikreguleringen af samme produkt.

Derudover fremgår det af den politiske principaftale af 8. september 1999, at der på et senere tidspunkt skal træffes beslutning om, hvorvidt der skal anvendes en LRAIC-prisfastsættelsesmetode for leje af overordnede netelementer, forskellige former for trådløse forbindelser og lejede kredsløb, jf. også bemærkningerne til § 55. Såfremt der træffes beslutning herom, og der endnu ikke er sket ændringer i den underliggende EU-regulering, der muliggør en opdeling som nævnt ovenfor, vil det få betydning for reguleringen af, til hvilke priser slutbrugere, storkunder, udbydere af informations- og indholdstjenester m.v. har adgang til at leje faste kredsløb. Adgang for slutbrugere, storkunder, udbydere af informations- og ind-

holdstjenester m.v. til leje af faste kredsløb vil i givet fald ikke ske til priser fastsat efter LRAIC-metoden, men – som i dag – til priser beregnet efter de modificerede historiske omkostningers metode. Adgangen til at anmode om at få adgang til leje af faste kredsløb til priser fastsat efter LRAIC-metoden vil således blive begrænset, så den alene kan påberåbes af udbydere af telenet eller teletjenester, på samme måde som de øvrige samtrafikprodukter.

I det omfang det besluttes at anvende en LRAIC-prisfastsættelsesmetode for leje af overordnede netelementer, forskellige former for trådløse forbindelser og lejede kredsløb, vil det samtidig medføre dels en ændring af forskningsministerens bekendtgørelse udstedt efter § 46, dels en ændring af forskningsministerens bekendtgørelse udstedt efter § 55, stk. 6. jf. i øvrigt bemærkningerne hertil.

For så vidt angår samtrafikprodukter som nævnt i § 40, stk. 2, nr. 4, (national roaming) er sigtet en markant udvidelse af kredsen af parter, der kan påberåbe sig adgang til at indgå aftaler om samtrafik herom, jf. § 43. Hvor det i henhold til den gældende lovgivning om national roaming alene er andre indehavere af tilladelser til etablering og drift af offentlige mobilnet, er det hensigten i fremtiden at foretage en noget videre afgrænsning heraf, bl.a. med sigte på at tilgodese virtuelle netoperatører (VNO'ere), der ønsker at etablere virtuelle mobilnet, og andre udbydere af tjenester og lignende. VNO'ere er typisk udbydere, der kun i begrænset omfang selv etablerer infrastruktur f.eks. i form af intelligente centraler, der indgår i konstruktionen af avancerede tjenester. VNO'ere vil typisk vælge selv at stå for dele af den tekniske håndtering af trafik og tjenesteplatform, f.eks. for at kunne udbyde andre og mere avancerede produkter end de produkter, der udbydes af infrastrukturejeren. VNO'ere vil blandt andet kunne bidrage med et tjenesteudbud, hvor udbydere løbende sender en brugers opkald til det mobilnet, der på det pågældende tidspunkt er billigst at anvende, eller som har den bedste dækning.

Hertil kommer ønsket om at tilgodese f.eks. tilladelsesindehavere med adgang til at etablere mindre, geografisk afgrænsede mobilnet inden for en eller flere teknologier, eller tilladelsesindehavere, som har fået tildelt frekvenser til etablering af mobilnet uden adgang til kommercielt videresalg af tjenester, som i medfør af den fremtidige regulering ligeledes vil få adgang til at anmode om indgåelse af aftaler om samtrafik om national roaming.

Der vil således blive foretaget en afgrænsning af de berettigede parter, der giver alle udbydere af mobiltjenester (både udbydere af offentlige tjenester og udby-